

Josup Pla

ELS MOMENTS

(el pas de les hores)

[Large handwritten signature]

Biblioteca Selecta

Barcelona

La memòria i una altra de nosaltres: si d'un costat ens manté en una il·lusió de fixesa davant del temps, de l'altre, en tant que nosaltres constata, els canvis dels moments, successius, agredits, el doler de la fugida de les hores, la el record de la llum i de les bones parades, el que ens fa veure les precarietat del present i ens proposa, la burla fosc del que vindrà. ^{les} artístes, havent perdut toute souplesse avaient donné au ^{le} sage jadis épanoui, une dureté' - - - "Proverbe": "le temps ne

trouve" "Aquesta és la funció trágica de la memòria. És una llum de porta incerta, tènue, agònica i un sol que ha parat avall, però suficient per fer-nos veure l'obra d'usura del temps.

Fixa, doncs, una cosa a el temps fixa, que el rellotge mesuren i s'hi deixen d'una manera mecànica i sobre el càlcul dels quals s'estructuren els calendaris i s'estructuren les divisions dels anys, i els segles i una altra a el temps ~~de~~ successiu del temps a través de la duració del nostre organisme. Per els rellotges, tots, les hores són iguals. Per el nostre organisme, tots - o gairebé tots - són diferents. N'hi ha que són llargues i curtes; d'altres menys; n'hi ha que són breus; d'altres molt plens; n'hi ha que són quies i actius; d'altres susceptibles de crear, el que s'origina d'un moment d'un moment incalculable, indescribable, autèntic.

Sobre la successió de les hores dels rellotges, perfecta ment precises; sobre el deuenos informe i cert de les hores psicològiques, es produeixen els moments, que són les premisses de aquells ~~de plaers de dades~~ que projecta el temps sobre el nostre organisme. Aquests moments instantis influeixen sobre la nostra vida d'una manera decisiva. Són els punts d'encadenament de la Felicitat amb que la Memòria té relació en la nostra vida.

En el període que ens ha tocat de viure, hem tingut moments de tot. No podem pas aspirar, en aquest punt, a haver tingut algun privilegi que les generacions anteriors desconegueren. Hem parat hores perilloses, moltes, moltíssimes hores d'una aclaparadora mediocritat. Les hores restants hem estat variades - preteges, però successius de desenganys i de pac edificants penitències.

J. P.

Mas Pla, Fonda 1954